



ת"פ 27252/07/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד טקלה ברחיה (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 27252-07-21 מדינת ישראל נ' ברחיה(עציר)

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	מדינת ישראל-תביעות נגב
	ע"י ב"כ עו"ד חננאל שקלאר
	נגד
	טקלה ברחיה (עציר)-בעצמו
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא נסאר

גזר דין

רקע

1. ביום 11.8.21 הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק).

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 20.7.21 בסמוך לשעה 23:53, חזרה המתלוננת מהליכה ונכנסה לבניין מגוריה בבאר שבע. סמוך לאחר מכן, בעת שהמתלוננת הייתה בלובי הבניין, הבחינה כי הנאשם נכנס אחריה ושאלה אותו מה הוא עושה בבניין, הנאשם בתגובה ענה לה כי הוא שוכר דירה במקום.

בהמשך לכך, זזה המתלוננת הצידה ואמרה לנאשם שיעבור, אך זה המשיך לעמוד בסמוך אליה. משהבחינה כי הנאשם אינו זז, החלה לסגת לאחור, אז תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שאחז בחולצה הטיח אותה על הקיר. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת ארצה, אז רכן הנאשם מעל המתלוננת, הטיח את ראשה על הרצפה וחנק אותה תוך שהוא אווז בצווארה בחוזקה.

כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות, חבלות ושפשופים בידיים, בראש ובשפה.

2. ב"כ הנאשם עתר לקבלת תסקיר לעניין העונש, שיבחן בין היתר אפשרות טיפולית לגמילה מאלכוהול, הליך שהחל בשלב המעצר. ב"כ המאשימה לא התנגדה לקבלת תסקיר, מבלי להתחייב להמלצותיו.



תמצית תסקירי שירות המבחן:

3. בתסקיר אשר הוגש מיום **1.9.21** נסקרו קורותיו של הנאשם. נמסר כי מדובר בנאשם אשר עלה לארץ בהיותו בן 16 מאתיופיה שם סיים 4 שנות לימוד. הנאשם תיאר את קשייו להשתלב בארץ ובשירות הצבאי. צוין עברו הפלילי, הכולל הרשעות קודמות בעבירות אלימות בגין ריצה עונשי מאסר. הנאשם מסר, כי הוא צורך אלכוהול מגיל צעיר, לעיתים מספר פעמים ביום והוא זיהה בעייתיות בתחום זה. הנאשם מסר כי הוא מבין, שבעת שהוא שותה הוא מצוי בסיכון ועלול להגיב באלימות מילולית או פיזית או בהתנהגות פורצת חוק אשר מובילה אותו להסתבכות עם החוק. הנאשם מסר, כי בעת אירוע זה היה נתון תחת השפעת אלכוהול ואינו זוכר את האירוע.

ביחס לגורמי הסיכון לעבריינות, שירות המבחן התרשם מאדם מופנם אשר מתקשה לעמוד בגבולות חיצוניים ומביע עמדות מקלות באשר לשמירה על גבולות. כן התרשמו מדחפים תוקפניים ואלימים וכי בשימוש באלכוהול דחפים אלו מתעצמים. כן הובא בחשבון עברו הפלילי של הנאשם והעובדה כי ריצה מספר מאסרים בעברו, וכי רמת התוקפנות שלו גבוהה ועלולה לסכן אחרים. כן התרשמו גם מקשרים זוגיים המתנהלים באופן אובססיבי מצדו.

ביחס לגורמי הסיכון, הובא בחשבון כי מדובר בבחור בן 34, אשר ריצה מספר מאסרים וכיום מזהה בעיתיות בתחום האלכוהול ומכיר בצורך שלו להשתלב בטיפול אינטנסיבי בתחום זה.

שירות מבחן העלה בפני הנאשם את האפשרות להשתלב בקהילה טיפולית וזה הביע נכונות להשתלב בה. כן הובהר לו כי לשם כך יידרש ערב מגבה. לשם כך, שירות המבחן עתר לדחיית הדיון, בית המשפט נעתר לבקשה ובהתאם לדיון שנערך ביום 11.8.21, נדחה הדיון ליום 5.10.21, ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר נוסף בעניינו.

4. בתסקיר אשר הוגש ביום **3.10.21**, נמסר משירות המבחן כי נוצר קשר עם אחות הנאשם שתהווה עבורו גורם תומך ותשמש כערבה מגבה להליך. נמסר כי האחות הביע הנכונות ללוות את התהליך שהנאשם עובר ולשמש כערבה. נוכח האמור, שירות המבחן, עתר לדחיית הדיון לשם קיום בדיקת התאמה של הנאשם בקהילה הטיפולית "הדרך".

5. בתסקיר אשר הוגש ביום **14.11.21**, נמסר, כי הנאשם נמצא מתאים לטיפול בקהילת "הדרך", במסלול שנמשך תשעה חודשים, ולאחר סיום שלב זה השתלבות בדירת מעבר למשך שישה חודשים. הודגש, כי מדובר במסגרת שתנאי השהות בה כוללים יציאות באישור לצרכים שונים, בליווי מטופל בוגר ובשלב השני, יציאה לבד. הובהר, כי תנאי המסגרת אינם מאפשרים שהייה בתנאי מעצר בית מלא. הובהר, כי נחיצות ערב מגבה היא לצורך ליווי בתהליך ההשתלבות, ביקורים בקהילה וכן קבלת המטופל לביקורים מחוץ לקהילה. זאת, בנוסף, לחלופת מעצר במקרה של הפסקת הטיפול. נמסר, כי אחותו של הנאשם הביעה נכונות לשמש כערבה מגבה. נמסר, כי היא ואחותה התרשמו ממאמצי הנאשם להשתקם מאז מאסרו האחרון. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן כי הנאשם יועבר "מדלת לדלת" לקהילה בתאריך 24.11.21.

הדיונים במסגרת הטיעון לעונש:



6. לדיון שנקבע לתאריך **21.11.21**, לא התייצבה הערבה המגבה וב"כ הנאשם מסר, כי תוכל להתייצב למחרת וביקש לדחות את הדיון. המאשימה ביקשה לטעון לעונש והביעה התנגדות נחרצת לקבלת המלצת שירות המבחן. בין היתר, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם [ת/1], לכתבי אישום וגזרי דין בשני תיקי האחרונים של הנאשם [ת/2] ונטען, כי אין תמיכה בהליכים הקודמים לטענת הנאשם בדבר התמכרות לאלכוהול כרקע לביצוע העבירות וכי הנאשם מסוכן מאד.

לדיון התייצבה נפגעת העבירה וב"כ המאשימה ביקשה להעידה כעדה לעונש, מאחורי פרגוד, בהסכמת ב"כ הנאשם. נפגעת העבירה תיארה את הטראומה ממנה היא סובלת בעקבות האירוע וכן תיארה כי היא עדיין סובלת מכאבים. העדה תיארה שמאז האירוע חוששת לצאת מביתה, ולא יוצאת להליכה היומית שהייתה רגילה. העדה תיארה את התנהגותו האלימה של הנאשם ותיארה כי היה שיכור בעת האירוע.

לאחר שמיעת תמצית טיעון הצדדים, הוריתי על דחיית הדיון למחרת היום, לתאריך 22.11.21 לשם התייצבות אחות הנאשם והשלמת טיעון הצדדים לעונש.

7. בפתח הדיון בתאריך **22.11.21** הודיע ב"כ הנאשם, כי אחות הנאשם לא התייצבה לדיון והוריתי על שמיעת הטיעון לעונש.

ראיות לעונש:

8. **ב"כ המאשימה** הגישה גזר דין בר הפעלה מת"פ 7938-06-20 [ת/3]; תעודה רפואית [ת/4]; תמונות חבלה [ת/5].

9. **ב"כ הנאשם** הגיש, בהסכמה, תסקיר מעצר אשר הוגש במסגרת תיק קודם [מ"ת 7948-06-20] נשוא ת/2 [נ/1].

טענות הצדדים לעונש

10. **ב"כ המאשימה** טענה, כי יש לדחות את המלצת שירות המבחן שאינה מבוססת על תוכן ממשי. נטען, כי במקרה זה יש להעדיף את שיקולי הענישה הנובעים מעוצמת הפגיעה במתלוננת, הן הפגיעה הפיסית והן הפגיעה הנפשית החמורה. מטען, כי שגרת חייה של המתלוננת נגדעה ומאז האירוע היא אינה עצמאית ומלווה כל העת על ידי מי מילדיה.

נטען, כי פוטנציאל הנזק במקרה זה, ובמקרים דומים, גדול עוד יותר.

נטען, כי עברו של הנאשם רצוף אירועי אלימות ואורחות חייו של הנאשם שהוא מבצע פעם אחר פעם מעשי אלימות אכזריים כלפי כל מי שנקרה בדרכו.



המאשימה חלקה על הטענה, כי מדובר במעשים על רקע התמכרותי ועמדה על כך, שמדובר שמי שפועל מתוך דפוס עברייני ולכן יש למצות עימו את הדין.

נטען כי, לעמדת המאשימה, התנהגותו היא לא רק על רקע צריכת אלכוהול או סמים, אלא כתוצאה מדפוס עברייני ומכך יש למצות עמו את הענישה.

נטען, כי בגזר הדין האחרון בית המשפט הקל עם הנאשם עת הטיל עליו ענישה צופה פני עתיד, אך הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות זו.

ב"כ המאשימה הפנתה לת"פ 14112-09-19 מ"י נ' אובסטרוניקי (10.5.21) לעניין מדיניות הענישה הנוהגת.

נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה גבוהה.

הנאשם פגע בקורבן תמים שאינו מוכר לו, נטפל אליה ללא סיבה, מרגע שהבחינה בו עשתה כל שביכולתה לברוח ממנו, אך ללא הועיל. הנאשם הפעיל כלפי המתלוננת אלימות קשה, הטיח את ראשה בקיר ולאחר מכן רכן מעליה והמשיך להכות אותה. נטען, כי רק בנס המתלוננת לא נחבלה קשות באופן פיזי.

נטען, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

נטען, כי לאור עברו הפלילי של הנאשם יש להטיל עליו עונש בחלקו העליון של המתחם, ולהפעיל את המאסר המותנה בעניינו במצטבר.

11. ב"כ הנאשם הסתייג מעמדת המאשימה לעונש וכן בעניין אפשרות השילוב בהליך הטיפול. נטען, כי ניתן לאפשר שחרור לחלופה טיפולית גם ללא ערב מגבה. לחלופין נטען, כי במצב הקיים יש לדחות את הדיון לצורך קבלת תסקיר שיכלול המלצה סופית לעונש.

נטען, כי מתסקיר בתיק קודם [נ/1] עולה, כי גם אז הנאשם ביקש להשתלב בהליך טיפולי והדבר לא התאפשר בהיעדר ערב מגבה. הנאשם מביע נזקקות חוזרת לטיפול אך כלל הגורמים לא מצליחים לסייע לו בכך.

נטען, כי כלל העבירות אותן הנאשם מבצע נובעות מהשימוש באלכוהול. כאשר הוא לא שותה, נטען כי הוא עובד, חי באופן נורמטיבי ולא פוגע באיש. ב"כ הנאשם ביקש לעזור לעצמו, כלשונו. לשיטתו, שליחת הנאשם לכלא, משמעותו שהוא ישתחרר לאחר מכן ללא טיפול ויחזור לסורו. כן ביקש לציין כי מדובר בנאשם אשר אין מי שסייע לו, כולל משפחתו ושירותי הרווחה ולכן הוא שב לשימוש באלכוהול. בהקשר זה נטען כי אכן, בכלא, מרחיקים את הנאשם מהחברה, אך הדבר לא עוזר לנאשם ולחברה, ללא טיפול.

נטען, מבלי להקל ראש, כי הנזקים שנגרמו למתלוננת אינם חמורים ובמובן זה יש לאבחן מקרה זה מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה.

נטען, כי במקרה זה יש לקבוע על פי סעיף 40ד' לחוק העונשין, כי יש סיכוי שהנאשם ישתקם.

נטען, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא 6-12 חודשי מאסר, ולכן ממילא לא מדובר במי שצפוי לקבל עונש



חמור, כך שיש לפנות לאפיק השיקומי. נטען, כי יש להפעיל את המאסר המותנה בחופף לכל עונש כדי לעודד את הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית בכלא.

כן ביקש להפעיל את מידת הרחמים. נטען, כי הנאשם ערירי וגם אחיותיו אינן תומכות בו ולא מוכנות לערוב לו.

12. הנאשם, מסר לבית המשפט כי אין לו מה להגיד וכי הוא אינו זוכר את האירוע.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

13. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. **הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה**, כבכל מקרה של עבירת אלימות, הן כבוד האדם, הזכות לשלמות הגוף, לאוטונומיה, לשלוות הנפש ולביטחון אישי. הפגיעה בערכים מוגנים אלה מועצמת מאוד כאשר מדובר ב"אלימות רחוב" שבו מותקף אדם תמים ללא כל רקע מוקדם, ללא כל תרומה לאירוע מצדו, ללא הכנה מוקדמת. רמת הפגיעה בביטחון האישי של כל אדם ליכולתו להתנהל במרחב הציבורי באופן עצמאי ובטוח היא גדולה מאוד במצבים הללו. ראו בעניין זה סעיף 12 לפסק דינה של כב' הש' וילנר ב-ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.20): -

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעת האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

ראו גם בע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 27.10.2011):

"...יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות".

מידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה זה היא בינונית-גבוהה. אכן, בנס לא נגרמו למתלוננת חבלות פיזיות חמורות הרבה יותר, דבר שבהחלט יכול היה לקרות לאור עצמת האלימות שהנאשם הפעיל כלפיה. עם זאת, מידת הנזק הנפשי שנגרמה למתלוננת רבה. אף שהדבר אינו טעון הוכחה ומדובר בתוצאה מסתברת מנסיבות האירוע, הדבר הומחש היטב בבית המשפט בעדותה של נפגעת העבירה לעונש. כן הומחשה מידת הפגיעה ברמת הביטחון ובשגרת החיים של המתלוננת, שמאז האירוע אינה יוצאת מן הבית לבדה, הפסיקה ללכת במרחב הציבורי בכוחות עצמה והפכה מאישה עצמאית לאישה התלויה בליווי בני משפחתה כל העת. במובן זה, בין מעגל נפגעי העבירה, על בית המשפט להתייחס גם לבני משפחתה של המתלוננת שגם שגרת חייהם נגדעה באחת.



15. בבחינת מידת אשמו של הנאשם, נראה כי המאשימה איננה חולקת כי בעת האירוע הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול. יחד עם זאת, לא מדובר במקרה שבו הדבר מפחית ממידת האשם, שכן גם לשיטת הנאשם, מדובר במי שחוזר ומבצע עבירות אלימות חמורות תחת השפעת אלכוהול. מנגנון הפגיעה וההרס ידועים היטב לנאשם, אך הוא לא מפיק מהם כל לקח. הנאשם הלך אחרי המתלוננת בעת שנכנסה לביתה, נכנס אחריה לתוך הבניין והמשיך לעמוד בסמיכות אליה גם כאשר פנתה אליו ושאלה למעשיו. המתלוננת זזה הצידה וביקשה מהנאשם לעבור, אך הוא המשיך לעמוד בסמוך אליה וכאשר החלה לסגת לאחור תקף אותה באכזריות. גם אם לא מדובר במעשה שתוכנן מראש, גם לא מדובר בהתנהגות רגעית וספונטנית כתוצאה מהתלהטות. במהלך המפגש עם המתלוננת, היו לנאשם מספר הזדמנויות לסגת, להיענות לפניית המתלוננת אליו להתרחק ממנה, אך הנאשם בחר שלא להפסיק את האירוע, אלא להסלים אותו וזאת ללא כל סיבה הנראית לעין.

מדיניות הענישה הנוהגת

16. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה. ב"כ הנאשם לא תמך את טיעוניו לעונש באסמכתאות. אכן כדברי הסגור, החבלות הפיזיות אשר נגרמו למתלוננת בעניין **אוסטרובסקי** אליו הפנתה, חמורות יותר מענייניו. כמו כן, באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירה החמורה יותר של תקיפת זקן. עם זאת, אכן קיימים קווי דמיון מבחינת אופי האירוע, מידת האשם של הנאשם בעת האירוע ומידת הפגיעה בקורבן העבירה מהבחינה הנפשית. בית המשפט קבע שם כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-30 חודשי מאסר בפועל. אציין, כי מדובר בפסק דין של ערכאה דיונית שאין בו כדי להנחות את בית המשפט. ראו אסמכתאות נוספות:

א. ברע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (18.12.20), הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שאיים על נהג אוטובוס, דחף אותו חנק אותו, בעט בו וגרם לו לחבלות בפניו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר ובפועל וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 27 חודשים הכוללים הפעלת מאסר מותנה.

ב. ברע"פ 9037/14 **קסוס ואח' נ' מדינת ישראל** (8.2.16), הורשעו הנאשמים בתקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, בכך שבעת בילוי במועדון התפתחו חילופי דברים עם המתלונן, לאחר שהנאשמים הכו את המתלונן באגרופים ובעיטות בכל חלקי גופו והוא נחבל, לרבות פגיעות באיברים פנימיים. בית המשפט, לאחר שהתחשב בגילו הצעיר של נאשם 1, בהעדר עבר פלילי ובחרטה שהובעה, הטיל עליו 11 חודשי מאסר בפועל; על נאשם 2, לאור עברו הפלילי, הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים, זאת חרף תסקירי שירות המבחן החיוביים אשר המליצו על ענישה שיקומית. בית המשפט דחה את הערעור וקבע כי מדובר בהתנהגות משולחת רסן ואכזרית כלפי המתלונן שגרמה לו לפגיעות גופניות ונפשיות קשות.

ג. ת"פ (כ"ס) 10446-03-21 **מדינת ישראל נ' זידאן** (30.9.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבעת עשתה המתלוננת דרכה חזרה מעבודתה לביתה, ניגח הנאשם קלות רכבו עם רכבה וכאשר עצרה רכבה, נכנס הנאשם לרכבה, סטר לה, הכה בראשה עמוד 6



באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לה לדמם מראשה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ד. בת"פ (ראשל"צ) 27555-03-19 **מדינת ישראל נ' דנילוב** (22.7.20), הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שלאחר שהמתלונן ירק בפניו, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף והוסיף ובעט בו בעודו שרוע על הרצפה. למתלונן נגרמה חבלת ראש, שפשוף בפנים וחתך בשפתיים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר וענישה נלווית.

17. מההפניות שלעיל ניתן לראות, כי מתחמי הענישה נעים במנעד רחב וקשה למצוא אחידות במתחמי הענישה. ואולם, באופן עקרוני, לא ניתן לקבל את עמדת ההגנה לעונש כי מתחם העונש בגין מעשה מעין זה יכול להתחיל ב-6 חודשי עבודות שירות. באופן עקרוני ולאור הרטוריקה העקבית המחמירה בעבירות אלימות, יש לקבוע כי בהעדר שיקולי שיקום משמעותיים או נסיבות משמעותיות מקלות המשפיעות על מתחם הענישה, יש להטיל על נאשמים בעבירות מעין אלו עונשי מאסר לריצוי בפועל. אשר על כן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

סטייה מהמתחם משיקולי שיקום:

18. ב"כ הנאשם עתר לסטות מהמתחם בשל שיקולי שיקום בהתאם לסעיף 40ד' לחוק, לאור הערכתו כי קיים סיכוי סביר שהנאשם ישתקם.

טיעון זה איננו מבוסס כלל על העובדות שבפניי. כאן המקום להתייחס גם לעתירה הראשונית של ב"כ הנאשם לבחון אפשרות שילוב הנאשם בחלופה טיפולית גם ללא ערב מגבה. תמונת המסוכנות של הנאשם, כעולה מעברו הפלילי ומהתסקיר שהוגש בעניינו, איננה מאפשרת כלל שקילת אפשרות של שחרור למסגרת טיפולית ללא ערב מגבה. כידוע, תפקידו של הערב המגבה לשמש כחלופת מעצר במקרה של סיום הליך טיפולי, כמו גם להיות חלק אקטיבי בהליך הטיפול בעת יציאה לחופשות או לצרכים אחרים ממסגרת הקהילה. כאשר מדובר במי שפעם אחר פעם פוגע באלימות אכזרית בקורבנות תמימים, פשיטא כי לא ניתן לעלות על הדעת אפשרות כי בתוך תקופת הטיפול יתהלך חופשי ללא ליווי. לא בכדי הנאשם עודדנו מצוי מאחורי סורג ובריח.

במקרה זה, גם לו התייצבה ערבה מגבה בבית המשפט, היה על בית המשפט להתרשם ממידת הסמכות שיש לה כלפי הנאשם וממידת האמון שיש לה ביכולתו של הנאשם להתמיד בתהליך, על מנת שניתן היה לשקול להיענות להמלצת שירות המבחן. ואולם, בעצם העובדה שהערבה המגבה לא התייצבה בבית המשפט, גם לאחר שניתנה לה הזדמנות נוספת והדבר תואם איתה, יש ללמד כי גם סביבתו הקרובה ביותר של הנאשם איננה מביעה אמון או תמיכה ביכולתו להתמיד בהליך הטיפול ויש גם בכך אינדיקציה שלא הוכח קיומו של סיכוי סביר של הנאשם להשתקם. נוסף על כך, כי הנאשם ריצה בעברו תקופות מאסר משמעותיות על רקע עבירות אלימות ונראה כי לא השכיל לנצל את תקופות המאסר כדי לטפל בעצמו. אף לא השכיל לנצל את התקופות בהן היה משוחרר בין המאסרים כדי להשתלב במסגרת תומכת בקהילה.



כאן גם המקום להזכיר, כי שחרור לחלופה טיפולית במסגרת פרשת העונש איננה עניין אוטומטי. גם בשלב הזה, לאחר שהנאשם הודה ונטל אחריות לכאורה, על בית המשפט לבחון את מידת הכנות והאותנטיות של הבקשה להשתלב במסגרת הטיפולית, וכן חובת בית המשפט לוודא כי יש במסגרת המוצעת כדי לתת מענה לעילות המעצר שעדיין קיימות. במקרה זה עדיין קיימת עילת מעצר משמעותית של מסוכנות והדבר נתמך היטב בתסקיר. המסגרת שנבחרה היא מסגרת טיפולית פתוחה באופייה, הכוללת יציאה משטח המסגרת כבר בשלב מקדים ולא בליווי איש צוות. כאשר מדובר במי שמבצע עבירות אלימות חמורות, שצריכת האלכוהול מעצימה אותן, מדובר בתמונת מסוכנות גבוהה ולא בעבירות שפגיעתן ברכוש בלבד, המאפשרות להטיל על הציבור את הסיכון מתוך ציפייה לסיכוי בשיקום העבריין.

19. עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד, כי לא מדובר במי שניתן להסביר את כל התנהגותו העבריינית בהתמכרותו. התסקיר איננו תומך בטענה בדבר קיומו של קשר הדוק וחד ערכי בין צריכת אלכוהול ובין העבירות אותן הנאשם מבצע פעם אחר פעם. אכן, אלכוהול ידוע כחומר משנה תודעה שמעודד ומחמיר התנהגות פורצת גבולות. במובן זה, הרגלי השתייה של הנאשם אכן מהווים גורם המעצים את התנהגותו האלימה, אך גם לשיטת שירות המבחן, לא מדובר בגורם יחידי, אף לא מצוין כי מדובר בגורם עיקרי שבלעדיו הנאשם איננו אלים.

עיינתי בתסקיר מתיק קודם אליו הפנה ב"כ הנאשם [נ/1]. אכן, גם בהליך הקודם הנאשם ביקש להשתלב במסגרת טיפולית, גם אז משפחתו לא תמכה בתהליך ולא הוצג ערב מגבה. בנסיבות אלה, בחינת הליך ההתאמה כלל לא החל. בית המשפט אז קבע במפגיע כי לאור חומרת מעשיו של הנאשם והמסוכנות העולה מהם, אין מקום לבחון הליך טיפולי בשלב המעצר והנאשם יוכל להשתלב במסגרת טיפולית מאחורי סורג ובריא, ועל כן נמנע מקבלת תסקיר נוסף [ראו מ"ת 7948-06-20]. ניתן לומר בוודאות כי הנאשם לא ניצל את ההזדמנות וביצע כעת עבירת אלימות חמורה אף יותר.

קביעת העונש המתאים בגדרי מתחם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לקחתי בחשבון כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום וחסך זמן שיפוטי יקר. עם זאת, קשה שלא להתרשם מהעדר נטילת האחריות בדבריו של הנאשם בפניי. הנאשם הסתפק בכך שאיננו זוכר את האירוע, לא הביע כל אמפתיה כלפי קורבן העבירה שהעידה בבית המשפט ולא הביע צער על תוצאות מעשיו.

הבאתי בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם והעובדה כי הוא נעדר תמיכה משפחתית. עם זאת, גם בעניין זה קשה להתעלם מת/2 שהוגש על ידי המאשימה, ממנו עולה כי בין יתר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, עבירות אלימות כלפי אמו ואחותו.

לקחתי בחשבון כאמור, את עברו הפלילי של הנאשם שכולו בעבירות אלימות. העובדה שריצה בעברו מספר תקופות מאסר, חלקן בתקופת תנאי וגם כיום ביצע את המעשה המיוחס לו כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד לחובתו.



בנסיבות אלה, מעבר לשיקולים של הרתעת הרבים, קיים אינטרס מיוחד גם בהרתעת היחיד.

נוכח כל האמור, יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם.

הפעלת המאסר המותנה:

21. כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי הפעלת מאסר מותנה יש לעשות במצטבר לעונש מאסר שמוטל על הנאשם. בעניינו של נאשם זה, בשים לב לעברו הפלילי המכביד, עונשי המאסר שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות, יש מקום להורות על הפעלת המאסר המותנה במצטבר ואין כל סיבה לסטות ולהמעט מהענישה שהוטלה על ידי מותב קודם.

סוף דבר:

22. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ 7938-06-20 במצטבר לעונש זה.

בסה"כ ירצה הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלוננת, ע"ת 1 בכתב האישום. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.22. הפיצוי יועבר למתלוננת על פי פרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט עד יום 1.1.22. **המזכירות תעקוב.**

ו. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.22.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשפ"ב, 30 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.